

Ultimo

Schoonheid en springkwaliteit

De inmiddels negenjarige Ultimo eindigde als derde in de kampioenskeuring tijdens de Hengstenkeuring in Den Bosch in 2004; een grootramige vos, die zich bij het vrijspringen prima had laten zien en ook nog eens fijn kon bewegen. Onder het zadel bij Esther Blekkink en Roelof Brill bleek hij vervolgens over veel springkwaliteit te beschikken. Met zijn eerste jaargang volwassen nakomelingen zette Ultimo zichzelf een paar jaar later definitief op de kaart. Dochter Aviana werd eerst kampioen van de springrichting op de Centrale Keuring van Gelderland en veroverde vervolgens deze titel op de NMK.



Foto: Dirk Caremans

Onder het zadel bij Esther Blekkink en Roelof Brill toonde Ultimo zijn eigen springkwaliteit.



Foto: Dirk Caremans

Vader PhinPhin sprong zelf heel verdienstelijk en is goedgekeurd voor meerdere stamboeken.

Aviana werd tevens derde in de kampioenskeuring vrijspringen en scoorde later tijdens haar IBOP in Tolbert 82.5 punten. Ze kreeg niet alleen hoge punten voor de springonderdelen, maar ook een 9 voor

draf. Een jaar na de zegetocht van Aviana gebeurde er iets wat in de geschiedenis van CK Gelderland nog niet zo vaak is voorgekomen, toen werd namelijk een volle zus van Aviana (mv.Karandasj, fokker

B. Ankersmit), Boviana, uitgeroepen tot kampioen. Zij was in de ring niet het enige succesnummer van Ultimo. Negen bijzonder kwaliteitsvolle merries liepen mee in de kopgroep voor de kampioenskeuring



Foto: Jacob Meilissen

Moeder, de keur preferente Ireance was kampioen van de Centrale Keuring.

van de springpaarden. Bij maar liefst drie van de beste vier merries tekende Ultimo voor het vaderschap! Na Boviana eindigde Beauty R (mv.Harcos, fokker Th. Sessink) als derde en B.Triomf (mv.Le Mexico, fokker J.G. Venderbosch) als vierde. Overigens eindigde in het jaar van Aviana, halfzus Aminique (mv.Le Mexico, fokker J.G. Venderbosch) in de afsluitende finale op een fraaie zesde plaats. Zoon Anmarsch (mv.Joost, fokker G.J. Knoef) deed het goed op de Hengstenkeuring en werd aangewezen voor het verrichtingsonderzoek in Ermelo. Een jaar later verdiende Bingo (mv.Lux, fokker G.W. Gesink en Th ten Brinke) een ticket voor datzelfde onderzoek. De inmiddels driejarige Cuno (mv.Faram, fokker E.J. van Gelder) liep als veulen mee tijdens de veulenfinale van CK Gelderland en werd later via de veiling in Dwingeloo verkocht. Inmiddels zijn al meer nakomelingen van Ultimo geselecteerd voor de diverse veilingen en vlot in andere handen overgegaan.

Moederlijn

Tot nu toe alleen nog maar successen dus voor Ultimo. Tijd om eens te bekijken waar deze vandaan komen. Ireance is de moeder van Ultimo en heeft naast hem ook nog het leven geschonken aan twee tweede bezichtigingshengsten, Menno (v.Pilot) en Pirence (v.Julio). Tevens heeft ze twee stermerries als dochter, namelijk Wirence (v.Kojak) en Rirence (v.Calvados). De laatste tekent voor het moederschap van Dark Lady J die twee jaar geleden werd uitgenodigd voor de veulenveiling in Borculo. Ireance komt uit stermerrie Terence. Zij komt op haar beurt uit de preferente

H.Karla. Over deze laatste merrie zijn officieel geen gegevens bekend, maar officieus is zij een dochter van de Gelderse hengst Boudewijn. H.Karla schonk naast Terence nog het leven aan drie stermerries, Silvy (v.Liberto), Odilia (v.Pericles xx) en Vivienne (v.Pericles xx). De twee laatste hebben ook nog het predicaat preferent achter hun naam staan.

Kort papier

Wat opvalt in de verdere moederlijn van Ultimo is dat er weinig over de sportieve prestaties bekend is. Natuurlijk verdient het de voorkeur als in de moederlijn klinkende predicaten of prestaties voorkomen, maar niet alle fokkers en/of eigenaren zijn in de gelegenheid hun paarden uit te brengen of dit te laten doen. Dit gaat ook op voor de fokker van Ultimo, Annie Eringfeld uit Vethuizen, een buurtschap in de

gemeente Montferland. Annie heeft inmiddels de respectabele leeftijd van 78 jaar bereikt. Ze heeft nu alleen nog Ireance, de twintigjarige moeder van Ultimo op stal, maar dat is wel eens anders geweest. "Mijn man Teun is dertien jaar geleden overleden aan een hartstilstand. Op dat moment hadden we zeventien paarden. Die paarden waren echt een hobby voor ons, waar we geweldig van konden genieten. We hebben wel eens acht veulentjes in de wei gehad, dan was het een komen en gaan van mensen, die bij de veulentjes wilden kijken of ze op de foto wilden zetten. We zijn in 1968 begonnen met één merrie, dit was H.Karla. We hadden destijds een gemengd boerenbedrijf en de tractor was in opkomst, maar mijn man wilde het werk op het land blijven doen met een paard en dat werd H.Karla. Later is er wel een tractor gekomen, maar het paard is nooit meer weggegaan. H.Karla was twee jaar toen wij haar kochten bij een oude fokker vandaan, een man van in de tachtig. Hij had zijn merrie bij wat destijds bekend stond als een goede hengst gedaan en contant betaald. Het papier zou opgestuurd worden, maar dat is nooit gebeurd en zo komt H.Karla aan haar 'korte papier'. Natuurlijk was het jammer, dat er gegevens op haar papier ontbraken, maar ze was er ons niet minder om. Het was een geweldige lieve en mooie merrie. Haar eerste veulen was een hengst van Amor en die hebben we verkocht. Daarna kregen we vier merries, Odilia, Silvy, Vivienne en Terence en die zijn gebleven. Tussen Odilia en Silvy zit drie



Foto: Jacob Meilissen

Elitemerrie Aviana liep aan kop tijdens CK Ermelo 2008, werd derde tijdens het Kampioenschap Vrijspringen op de NMK en mocht tijdens de Kampioenskeuring Springrichting als eerste opstellen.

Lievelingspaard

Dat is Ultimo al vanaf het begin dat Esther Blekkink op zijn rug zat. De amazone uit Lichtenvoorde reed de hengst op driejarige leeftijd. Daarna ging Roelof Bril ermee aan de slag. Inmiddels is Esther al een jaar werkzaam op De Radstake en heeft ze Ultimo nu ook weer onder het zadel. Het duo komt momenteel uit in de klasse ZZ. "Ik was heel blij dat ik Ultimo weer mocht gaan rijden. Het is bijna onnatuurlijk zo'n fantastisch karakter als dat deze hengst heeft. Hij is in de omgang super-, superbraaf. Met opscheren, opzadelen, tussen de merries, hij gedraagt zich altijd voorbeeldig. Ook in het rijden is hij fijn. Hij werkt op wedstrijd altijd mee, ik kan me niet herinneren dat hij me een keer heeft laten staan. In het parcours geeft hij me altijd het gevoel overal overheen te willen en te kunnen. Ik ben met hem een paar keer M gestart, om weer even een combinatie worden. Hij pakte meteen fijn aan. Ook in de ZZ doet hij het heel goed. Maar hij heeft het in dit seizoen druk met dekkingen. Daarom hoeft hij niet iedere week op wedstrijd, hij krijgt thuis de gelegenheid om af en toe weer op te laden. Ik rijd inmiddels op meerdere van zijn kinderen en dat lijken ook hele fijne paarden. Met zijn dochter B.Triomf heb ik in Helden een IBOP gereden en had daarmee de hoogste punten van de dag. Met een vijfjarige zoon van hem, Altimo heb ik vorig jaar aan het einde van de zomer in Varsseveld de vierjarigen-rubriek gewonnen. Ik vind Altimo erg op zijn vader lijken. Het lijkt alsof hij speelt met de hinderen en hij wil er altijd overheen. Paardrijden is mijn werk, ik heb in mijn leven al op heel wat paarden gereden, maar op Ultimo zit ik altijd voor mijn plezier!"

jaar. H.Karla wilde niet meer opnemen, maar onze dierenarts had een drankje uit Amerika en toen we dat gingen gebruiken, lukte het toch weer. Zelf deden we niets met de paarden, maar onze huisarts had twee dochters en die hebben er even mee gereden. Niet op hoog niveau of zo, maar ze hebben er wel plezier mee gehad, totdat ze het te druk kregen met hun studie en hun werk. In de jaren tachtig moest je om als boer te blijven bestaan meedoen aan de schaalvergroting en op een veel intensievere manier vee gaan houden, maar zo wilden wij niet met onze dieren omgaan. Bij ons lagen de varkens



Foto: Jacob Meijssen

Volle zus en inmiddels ook elite, Boviana pakte een jaar later in Ermelo de kampioenstitel tijdens het CK.

en de koeien nog in het stro en wij voelden niets voor die moderne stallen. Toen zijn we in 1987 gestopt met boeren en kregen alle tijd voor de paarden. We gingen in die tijd altijd met onze paarden naar de keuring, om te zien wat we in huis hadden en natuurlijk ook voor de gezelligheid. Eerst gingen we met ze als veulen of als enter of twenter, maar toen we er steeds meer kregen, namen we alleen de driejarigen mee. Odilia en Vivienne en later Irencé zijn kampioen geworden in Bennekom. We hadden goede paarden. We hebben ooit een Amor uit Vivienne verkocht. Deze Biella kwam via via bij Huub van Helvoirt terecht, dat was een echte Amor-fan. We zijn nog een keer bij hem op bezoek geweest om bij de merrie te kijken. Mijn

man wilde haar terugkopen, maar Huub zei: "ik vraag heel veel geld voor haar, want ik wil haar niet kwijt!" Ook Renee Franssen heeft hier nog paarden gekocht. Voor de rest staan onze fokproducten niet alleen in Nederland maar over de hele wereld verspreid. In Frankrijk, Engeland en zelfs in Amerika. Johan Venderbosch heeft in onze fokkerij een hele grote rol gespeeld. Mijn man ging altijd met hem overleggen welke hengsten hij moest gebruiken voor onze merries en dat ben ik na het overlijden van mijn man ook blijven doen. Die samenwerking is altijd heel plezierig verlopen en heeft er voor gezorgd dat we mooie paarden hebben gefokt, waarvan we een aantal voor goed geld hebben kunnen verkopen. Dat mocht



Foto: Jacob Meijssen

Ultimo-dochter Aminique eindigde tijdens de finale van het NMK op een fraaie zevende plaats.



Foto: Jacob Meijssen

Als derde aansluiten tijdens CK Gelderland mocht Beauty R.

natuurlijk ook wel, want paarden houden is nu eenmaal duur. Teun was al dood toen Ultimo werd geboren. Het was een prachtig veulen, met een goede stap, draf en galop. Meestal kocht Venderbosch onze veulens van Irence, maar voor Ultimo waren er meerdere kapers op de kust. Er was een serieuze klant, die Ultimo graag wilde hebben en er goed voor wilde betalen. Dat heb ik doorgegeven aan de familie Venderbosch. Zij wilden het veulen ook graag hebben en zo is Ultimo toch bij hun terechtgekomen en daar ben ik blij om. Toen hij na het verrichtingsonderzoek werd goedgekeurd, was ik ook uitgenodigd in Ermelo. Ik had een Pion-merrie thuis die over tijd liep en durfde eigenlijk niet van huis weg. Maar iedereen zei dat ik moest gaan. De burens hebben op de merrie gepast en ik ben naar Ermelo gegaan, en werd daar gehuldigd. Het was wel heel bijzonder om daar te staan, maar ik miste mijn man verschrikkelijk. Ultimo was eigenlijk wat we samen met onze fokkerij hadden bereikt. Het was een kroon op ons werk, dat we uit de lijn van de merrie met het 'korte papier' een goedgekeurde hengst konden fokken. Toen ik gehuldigd werd voor Ultimo en dat tegen de keurmeester zei, antwoordde hij: "maar we keuren hier uiteindelijk paarden en geen papieren." Hij heeft gelijk, want wat heb je aan een geweldig papier als je geen goede merrie hebt? Na het overlijden van mijn man heeft Venderbosch er voor gezorgd dat een aantal van onze paarden bij de goede mensen terecht kwam, ik kon in mijn eentje natuurlijk niet voor zeventien paarden zorgen. Uiteindelijk werden het er

steeds minder, ook omdat een aantal merries vanwege ouderdom doodging. Alleen Irence heb ik nu nog. Dat blijft een juweel van een merrie, ze heeft nog steeds gangen waar je u tegen zegt. Een paar jaar geleden, heeft ze haar laatste veulen gegeven. We hebben de afgelopen twee jaar nog geprobeerd om haar drachtig te krijgen, maar dat is niet gelukt. Ik wil haar niet langer plagen, dan maar geen veulen. Ze heeft haar werk gedaan. We zijn beide niet meer de jongste en ik wil nog graag een poosje van haar genieten!"

Bewezen vaders

Burggraaf staat te boek als de vader van Ultimo's moeder, Irence. De in 1983 geboren Holsteiner was het product van de veelbeproevede combinatie Landgraf I x Cor

de la Bryere. De moeder van Irence, Terence was een dochter van Cadmus xx. Deze was actief als hengst in de jaren zeventig, voor het tijdperk van de specialisatie dus. Zijn nakomelingen vielen positief op qua type en rasuitstraling. Tevens zorgde deze Engels Volbloed voor paarden die opvallend makkelijk konden springen. Cadmus xx is een kleinzoon van Precipitation xx, op zijn beurt ook de grootvader en overgrootvader, via Furioso xx, van respectievelijk Mexico en Purioso. Diverse zonen van Cadmus xx zijn door de jaren heen goedgekeurd voor verschillende stamboeken. Voor Nederland was dat Troongraaf. De KWPN-goedgekeurde Mondriaan (v. Balzflug) is via moeder Unette een kleinzoon van Cadmus xx. Het voor het BWP goedgekeurde 1.60 springpaard Nagano is een kleinzoon van dezelfde Unette. Het internationale dressuurpaard Dakar (v. Akteur) is via Tanja een kleinzoon van Cadmus xx. De uit deze Tanja geboren Etanja (v. Le Mexico) staat te boek als de moeder van het Grand Prix-springpaard en KWPN-goedgekeurde Londontimes.

Phin Phin

De in België geboren elitehengst Phin-Phin is de vader van Ultimo. Als zevenjarige werd hij bij het KWPN voorgesteld en legde hij het verkort verrichtingsonderzoek met goed gevolg af. Tijdens de Hengstenkeuring in Den Bosch in februari jongstleden werd Phin-Phin keur verklaard. Deze waardering verdiende hij door zijn sterk presterende nafok. Zij hebben het sprin-



Foto: Jacob Meijssen

B. Triomf eindigde tijdens CK Gelderland in de finale op een vierde plaats.



Foto: Dirk Caremans

Foto: Dirk Caremans

Ultimo-zonen Anmarsch en Bingo werden aangewezen voor het verrichtingsonderzoek.

gen van geen vreemde want Phin-Phin was eerst in België succesvol in de klasieke cyclus en vervolgens tot op internationaal niveau met Roelof Bril in het zadel. Enkele wapenfeiten van de grote vos zijn: winnaar van de 7-jarigen cyclus in België, de 7- en 8-jarigen rubriek tijdens CHIO Rotterdam gewonnen, twee keer bovenaan geëindigd tijdens Champion Arnhem, winnaar van de Grote Prijzen in Zwolle, Gyon en Wiesbaden. De Holsteiner Chin Chin is de vader van Phin Phin en kan met recht een wereldreiziger worden genoemd. De in Duitsland geboren hengst werd op jonge leeftijd verkocht naar Amerika, kwam een paar jaar later weer terug naar Duitsland, om vervolgens na enkele jaren te verhuizen naar de Mexicaanse Jaime Azcarraga. Deze heeft er veel mee gewonnen, ondermeer vijf wereldbekerwedstrijden in de Noord-Amerikaanse league. Hij verdiende een startbewijs voor de Olympische Spelen in Seoul in 1988, werd individueel zesde en was daarmee officieel de beste Holsteiner. Vier jaar later wist hij zich opnieuw te plaatsen voor de Olympische Spelen, ditmaal in Barcelona. Hij kon er deze keer geen potten breken, maar alleen al het feit dat hij voor de tweede keer meeliep, mag best bijzonder worden genoemd. Op oudere leeftijd verhuisde Chin Chin naar de VDL Stud in Nederland. Hier zorgde hij nog voor het nodige nageslacht alvorens hij vijf jaar later overleed. De vader van Chin Chin, Constant (Cor de la Bryere x Farnese) sprong zelf ook verdienstelijk internationaal met ondermeer Michael Ruping in het zadel. Vanwege zijn voskleur waren de fokkers niet zo geïnteresseerd in deze hengst en zo verhuisde hij naar Zwitserland. Daar had

hij zijn levensdagen zeker gesleten als zijn zoon Chin Chin niet zo geweldig had gesprongen in Seoul. Met dat gegeven op zijn conto maakte Constant zijn rentree in Duitsland, waarna hij nog voor enkele goede nakomelingen heeft gezorgd. Via Burggraaf en Chin Chin stroomt het geliefde sportbloed van Cor de la Bryere zowel via vaders- als moederszijde door de aderen van Ultimo. Naast Engels volbloed, Holsteins en Hannoveraans bloed vinden we in de pedigree van Phin Phin ook nog een scheut Trakehner. Moeder Miss Abdullah T is een dochter van het bekende springpaard Abdullah. Deze opvallende schimmelhengst pakte zilver tijdens de Olympische Spelen in 1984 in Los Angeles. Een jaar later won hij de wereldbekerfinale in Berlijn en in 1986 een wereldbekerwedstrijd in Aken. Zowel dus de grootvader van vaders- als van moederszijde van Phin Phin hebben meegedaan aan de Olympische Spelen, er is dus de nodige interessante genetische bagage aanwezig bij deze hengst.

Gouden pedigree

Phin Phin bevindt zich net als zijn zoon Ultimo op De Radstake in Varsseveld. Johan Venderbosch is heel blij met beide hengsten op zijn hengstenstation. "Phin Phin is echt een vaderpaard. Hij hoeft zich niet meer te bewijzen, want hij heeft al verschillende internationale springpaarden rondlopen. Phin Phin geeft grote, iets hete paarden, die snel zijn en met veel afdruk van de grond springen. Qua nafok op sportief gebied moet Ultimo zich nog bewijzen, zijn eerste nakomelingen beginnen nu net in de sport. We hebben hier een aantal van zijn kinderen onder het

zadel en dat lijkt heel goed. Ze zijn braaf en bewerkbaar. In het springen tonen ze veel vermogen en zijn vlug van de grond. Daarnaast drukt Ultimo duidelijk zijn rijtypische model door, hij maakt mooie paarden, langgelijnd in de bovenlijn, die ook nog eens zeer goed bewegen, met veel lossigheid. Ook voor onze springhengsten vinden we het belangrijk dat ze mooi zijn en goed bewegen, zonder dat we daarbij willen toegeven op hun springkwaliteiten. Daarvan is Ultimo het beste voorbeeld. Ik ken de paarden van de familie Eringveld heel goed en heb altijd samen met hen een fokplan opgesteld. Natuurlijk ken ik ook Irencé, de moeder van Ultimo, dat is een beauty van een merrie met heel veel ras, daar hou ik van. Ze is een van de beste Burggraaf-merries die ik ken en was als driejarige kampioen van Gelderland. Ze komt uit een Cadmus xx-moeder. Burggraaf x Cadmus, dat is echt een gouden pedigree. Cadmus xx heeft maar een paar jaar op ons station gestaan, maar is in mijn ogen een van de beste Volbloeds die ooit in Nederland heeft gedekt. Hij gaf bijna zonder uitzondering royale paarden met een mooie belijning, die ook nog eens fijn konden lopen. Zijn nakomelingen deden het heel goed in de sport. Een Volbloed haal je in de fokkerij voor de uitstraling en hardheid. Bij Ultimo kom je deze Volbloed dus al vrij snel in de moederstam tegen. Van Irencé hebben we hier nog een Tangelo van de Zuuthoeve-merrie lopen, die gaat deze zomer naar de keuring. En een volle zus van Ultimo staat ook bij ons op stal. Zij is een stermerrie en alleen bedoeld voor de fokkerij, momenteel heeft ze een veulen van Azteca VDL en is drachtig van Toulon. Ultimo heb ik samen met de heer

Ten Brinke als veulen gekocht. Hij is probleemloos opgegroeid en we hebben hem voorgesteld op de Hengstenkeuring. Daar deed hij het heel goed en dat gold ook voor het verrichtingsonderzoek. Esther Blekkink heeft Ultimo in het begin gereden en ze zit er nu weer op. Tussendoor heeft Roelof Bril hem netjes opgeleid, op de manier zoals wij het graag zien; in alle rust en rekening houdend met het paard. Ultimo springt heel fijn, met veel vermogen en hij opent achter zeer goed. Roelof is er een paar keer 1.35m mee gestart. Dat leek heel goed. Hij was met Roelof qua niveau zeker toe aan de internationale wedstrijden, maar we hebben besloten om daar deze zomer mee te wachten. Voor zo'n internationale wedstrijd is zo'n hengst toch vier of vijf dagen van huis. Dekkerij en topsport vraagt namelijk nogal veel van een hengst en willen niet dat het een met het ander lijdt. Ultimo gaat nu zo eens per drie weken met Esther een wedstrijd lopen en we denken dat met zo'n schema sport en fokkerij te combineren is. De bedoeling is dat hij in de herfst aan internationale wedstrijden gaat deelnemen. Na het optreden van zijn dochters op CK Gelderland in 2008 en 2009 is er veel vraag naar hem. Wat daar gebeurde was natuurlijk ook heel bijzonder. Sommige hengsten dekken maar zo een paar honderd merries. Dat was met Ultimo echt niet het geval, maar hij had wel mooi drie dochters in de nationale kopgroep lopen in 2008 en 2009, waarvan één ook nog kampioen werd. In 2009 bleek meteen dat zijn dochter en NMK-kampioene 2008 Aviana geen toevalstreffer was. Inmiddels hebben wij het deel van de heer Ten Brinke in Ultimo ook overgenomen. Ultimo staat momenteel volop in de picture en we zijn er trots op om onze fokkers een hengst als Ultimo te kunnen bieden. Als ik wat betreft Ultimo nog iets te wensen had, dan was het een andere dan voskleur, hoewel hij ook geregeld bruinen geeft, maar dat is gelukkig het minst belangrijk bij een springpaard!"

Verrichting en vererving

Na zijn derde plaats in de kampioenskeuring op de Hengstenkeuring in 2004 kwam Ultimo op 15 maart aan in Ermelo voor het verrichtingsonderzoek. In de omgang en op stal was de voshengst eerlijk en betrouwbaar. Onder het zadel toonde hij zich werkwilgig en liet zich goed bewerken. Zijn bewe-



Foto: Jacob Meijssen

Cuno mocht als veulen aantreden in de finale tijdens CK Ermelo en werd verkocht op de veulenvailing in Dwingeloo.

gingen waren ruim en voldoende krachtig. In het springen liet Ultimo zien over voldoende vermogen te beschikken en was hij daarnaast erg voorzichtig. Als springpaard liet hij veel aanleg zien. Hij legde de verrichting met goed gevolg af en behaalde ondermeer een 8.5 voor vermogen en een 8 voor zijn springaanleg. In het volgende voorjaar werden zijn eerste veulens beoordeeld. Deze uniforme collectie bestond uit zeer goed ontwikkelde, rijtypische veulens met mooi gevormde hoofden en veel uitstraling. De nek was lang en de hals goed van vorm, lengte en bespiering. De schouder was doorsnee goed van lengte en ligging. Ook de rug is goed van lengte. Net als de croupe die ook goed van ligging is. De veulens hadden een goed afgewerkt fundament. De veulens stapten zuiver met goede ruimte en souplesse. In draf toonden de veulens veel zelfhouding. Ze galoppeerden makkelijk en met veel balans. De fokwaarden van Ultimo zijn respectabel, met 118 voor exterieur en 109 voor beweging, en zijn opvallend hoog voor een hengst in de springrichting. De betrouwbaarheid is 69%. Zijn voorlopige fokwaarde springen is 165 (75%), maar is voornamelijk gebaseerd op prestaties van familieleden, al heeft hij zelf inmiddels 1.35m gesprongen. Zijn fokwaarde vrijspringen is 117 (73%). Zijn eerste nakomelingen komen nu in de sport en kunnen zich gaan bewijzen. Lid van de Hengstenkeuringscommissie, Pieter Kersten stond in de baan in toen Ultimo werd voorgesteld. "Ik was in Den Bosch zeker gecharmeerd van Ultimo, een

heel royaal gelijnd en mooi rijpaardmodel, die een hele goede techniek had en een veel lichaamsgebruik. In het verrichtingsonderzoek ben ik hem blijven volgen. Hij was al erg groot en dat is op zo'n jonge leeftijd niet altijd een voordeel. Een driejarige van 1.64m is heel anders dan een driejarige van 1.70m en je moet beide beoordelen. Ultimo was in Ermelo soms iets langzaam op de sprong, maar liet wel een goede sprongafloop zien en beschikte over een hele fijne instelling. Zijn collectie veulens werd positief beoordeeld en dat was een paar jaar later terug te zien op de merriekeuringen. Daar liepen van hem zonder uitzondering mooie, rijtypische modellen met veel bloeditstraling. De ontwikkeling zet zich door tot de EPTM-testen en de IBOP. Zijn nakomelingen lijken ver bovengemiddeld en vallen ook hierbij weer op door hun goede springtechniek. De volgende stap is nu, hoe ontwikkelen ze zich onder de ruiter? Daarna gaan we weer kijken, wat doen zijn nakomelingen als ze acht of negen jaar oud zijn? Pas daarna wordt het plaatje vererving compleet. Wat Ultimo aangaat, heb ik er wel vertrouwen in. Ultimo lijkt me bij uitstek geschikt voor merries die maat en formaat missen. Daarnaast kan hij uitstraling en goede bewegingen toevoegen!" De nakomelingen staan zeer goed in het gewenste rechthoeksmodel, hebben veel halslengte en brede voeten. Bij het vrijspringen scoren de nakomelingen op alle onderdelen mooie cijfers waarbij met name de reflexen opvallen.

